

6^e zondag door het jaar (-c) 12-13 februari 2022

—

decanaat Poperinge

Als aperitief: **Gelukkig zijn – Ann Christy (1975)**

- ➔ **Songfestival** <https://www.youtube.com/watch?v=UMqAM5LkD04>
- ➔ **met tekst:** <https://www.youtube.com/watch?v=Q7mFweqYaZo>
- ➔ Ook Jezus heeft het over 'gelukkig zijn' vandaag in het Evangelie; en verlangen, dromen we (met valentijn voor de deur) niet allemaal van geluk?

Het lopen door straten
Gewoon zonder doel
Het stilletjes praten
Alleen in 't gewoel
Het kijken naar mensen
Dat maakt me blij

Dat heet dan gelukkig zijn
Een deur die plots opengaat
Dat heet dan gelukkig zijn
Waardoor je weer hopen gaat
Dat maakt je blij, maakt je blij, maakt je blij

Dat heet dan gelukkig zijn
't Gevoel niet alleen te zijn
Dat heet dan gelukkig zijn
Om dan met z'n twee te zijn

Het onbezorgd dromen
Gewoon over jou
En dat je zal komen
't Liefste heel gauw
Je weer te ontmoeten
Dat maakt me blij

Dat heet dan gelukkig zijn
Een deur die plots opengaat
Dat heet dan gelukkig zijn
Waardoor je weer hopen gaat
Dat maakt je blij, maakt je blij, maakt je blij

Dat heet dan gelukkig zijn
't Gevoel niet alleen te zijn
Dat heet dan gelukkig zijn
Om dan met z'n twee te zijn

Dat heet dan gelukkig zijn
Een deur die plots opengaat
Dat heet dan gelukkig zijn
Waardoor je weer hopen gaat
Dat maakt je blij, maakt je blij, maakt je blij
Dat heet dan gelukkig zijn

Lied: Wat God doet dat is welgedaan (ZJ 813)

<https://www.youtube.com/watch?v=WPy9FoBT6WQ>

Wat God doet, dat is welgedaan,
zijn wil is wijs en heilig.
'k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,
die hand geleidt mij veilig.
In nood is mij zijn trouw nabij.
Ja Hij, de Heer der Heren,
blijft eeuwig wijs regeren.

Wat God doet, dat is welgedaan.
Hij is mijn licht en leven.
Ik wil mijzelf van nu voortaan
blijmoedig aan Hem geven,
omdat ik weet in vreugd en leed:
zijn vaderlijke ontferming
blijft eeuwig mijn bescherming.

Wat God doet, dat is welgedaan,
daar laat ik het bij blijven.
Al moet ik door de engten gaan
waar mij de dood zal drijven
als God mij leidt kan ik de tijd
van duisternis verdragen:
ik zal zijn licht zien dagen.

Welkom

Niets in ons leven is zo belangrijk als de vraag naar gelukkig zijn.
We zoeken dat geluk in onze relatie, in ons werk,
in ons dagelijks doen en laten en vaak ook in het materiële:
in geld en goed dat we bezitten.
En toch weten we dat rijkdom niet gelukkig maakt.
Als we zo dadelijk het evangelie horen
wordt dit bevestigd:
Jezus prijst niet de materieel rijken gelukkig.
Integendeel, Hij waarschuwt hen dat ze hun loon al gekregen hebben.
Jezus zet daarmee de waardenschaal van onze maatschappij op zijn kop.
Zijn wij bereid Hem daarin te volgen?

Gebed om ontferming

Laten we met open en kwetsbare handen
voor de Heer gaan staan en Hem om vergeving vragen.

L.: Er zijn mensen die doen alsof de aarde hen toebehoort.
"Gelukkig de rijken", zeggen ze.
Ze leven hun eigen leven
zonder met iemand rekening te houden.
Herkennen we ons daarin een beetje
als we in de spiegel van ons hart kijken?
Heer, ontferm U over ons.

Er zijn mensen die niet willen zien wat er rondom hen gebeurt.
"Gelukkig de onverschilligen", zeggen ze.

Wat anderen overkomt, gaat hen niet aan.
Ze willen met rust worden gelaten.
Herkennen we ons daarin een beetje
als we in de spiegel van ons hart kijken?
Christus, ontferm U over ons.

Er zijn mensen bij wie alles in dienst staat van het ik.
"Gelukkig die om eigen profijt de wet omzeilen", zeggen ze.
Dat dit ten koste gaat van anderen en van de gemeenschap,
daar hebben ze geen boodschap aan.
Herkennen we ons daarin een beetje
als we in de spiegel van ons hart kijken?
Heer, ontferm U over ons.

Jezus heeft met ons meer geduld
dan wij met onze medemensen hebben.
Hij blijft met ons begaan
en geeft ons altijd weer nieuwe kansen.
Hij leert ons elkaar zien met nieuwe ogen. Amen.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed

God, Vader van alle mensen,
uw liefde gaat uit naar armen, hongerigen, bedroefden,
en naar allen die zich voor hen inzetten.

Wij bidden U:
maak ruimte in ons hart en in ons leven,
zodat uw Boodschap niet tevergeefs weerklinkt,
maar vruchten draagt voor een leven dat geen einde kent.
Door Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Bij de lezingen:

In de eerste lezing plaatst Jeremia
twee levenshoudingen tegenover elkaar:
je leven slechts op vergankelijke dingen bouwen,
ofwel je vertrouwen stellen in God.

Indien wij enkel voor dit leven
onze hoop op Christus hebben gevestigd,
zegt Paulus in de tweede lezing,
zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen.

En in de zaligsprekingen van het evangelie stelt Jezus
de armoede, de honger en de pijn van dit leven
tegenover de verzadiging en de vreugde van het rijk Gods.

Eerste lezing: Uit de profeet Jeremia (Jer. 17, 5-8)

5 Zo spreekt de Heer:
`Vervloekt is hij die op mensen vertrouwt,
die steunt op een schepsel en zich afkeert van de Heer.
6 Hij is een kale struik in de steppe;
noot krijgt hij regen.
Hij staat op dorre woestijngrond
in een onvruchtbaar, verlaten gebied.
7 Gezegend is hij die op de Heer vertrouwt,
en zich veilig weet bij Hem.
8 Hij is een boom aan een rivier
met wortels tot in het water.
Hij heeft geen last van de hitte,
zijn bladeren blijven groen.
Een tijd van droogte deert hem niet, hij blijft vrucht dragen.

Tussenzang: Psalm 1, 1-2, 3, 4 en 6

refrein: Gelukkig is de man, die op de Heer zijn hoop stelt.

Gelukkig is de man die weigert te doen
wat goddelozen hem raden;

Die niet de wegen der zondaars gaat,
niet zit temidden der spotters;

Maar die zijn geluk vindt in 's Heren wet,
haar dag en nacht overweegt.

Hij is als een boom, aan het water geplant,
die vruchten draagt op zijn tijd;

Des zomers verdorren zijn bladeren niet,
maar al wat hij doet brengt hem voorspoed.

De goddelozen vergaat het zo niet:
de wind blaast hen weg als kaf.

De Heer immers let op de weg der gerechten,
de weg van de zondaars loopt dood.

Tweede lezing: (1 Kor. 15, 12. 16-20)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

Broeders en zusters,

12 Als wij verkondigen dat Christus uit de doden is opgestaan,
hoe is het dan mogelijk dat sommigen onder u beweren
dat er geen opstanding van de doden bestaat?

16 Want als de doden niet verrijzen, is ook Christus niet verrezen,

17 en als Christus niet is verrezen,
is uw geloof waardeloos en ligt u nog in zonde.

18 Dan zijn ook die mensen verloren die in Christus ontslapen zijn.

19 Indien wij enkel voor dit leven onze hoop op Christus hebben gevestigd,
zijn wij het meest van alle mensen te beklagen.

20 Maar zo is het niet!
Christus is opgestaan uit de doden,
als eersteling van hen die ontslapen zijn.

Lied: De Heer heeft mij gezien (ZJ 559)

<https://www.youtube.com/watch?v=OdKquXtVwPc>

De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en getogen.
Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.
Zo komt Hij steeds met stille overmacht
en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen

Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit.
Heeft in zijn handen onze naam geschreven.
De Heer wil ons bewonen als zijn huis,
plant als een boom in ons zijn eigen leven,
wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid
en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven.

Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw Naam in onze diepste dromen.
Gij hebt onszelf ontvankelijk gemaakt,
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.

Evangelie: (Lc. 6, 17. 20-26)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

17 Samen met de twaalf apostelen daalde Jezus af naar een vlak terrein.

Daar waren zijn leerlingen, in groten getale,
en een grote volksmenigte uit heel het Joodse land en Jeruzalem,
en uit het kustgebied van Tyrus en Sidon.

20 Hij richtte het oog op zijn leerlingen en zei:

‘Gelukkig de armen,

voor jullie is het koninkrijk van God.

21 Gelukkig die nu honger hebben,

jullie zullen volop te eten hebben.

Gelukkig die nu huilen, jullie zullen lachen.

22 Gelukkig zijn jullie als de mensen je haten,

als ze je buitensluiten en beschimpen

en je naam door het slijk halen omwille van de Mensenzoon;

23 dans die dag van blijdschap,

want, vergeet niet, in de hemel wacht jullie een rijke beloning.

Hetzelfde deden hun voorvaders immers met de profeten.

24 Maar wee jullie, rijken, je hebt je troost al binnen.

25 Wee jullie die nu voldaan zijn,

je zult honger hebben.

Wee die nu lachen,

jullie zullen rouwen en huilen.

26 Wee als alle mensen lovend over je spreken.

Hetzelfde deden hun voorvaders immers met de valse profeten.

Overweging(en)

In de eerste lezing komt Jeremia nogal hard uit de hoek, maar zo kennen we hem. Hij zal geen gemakkelijk leven gehad hebben; wellicht vaak ontgoocheld geweest zijn in mensen, verwachtingen gekoesterd hebben die niet zijn uitgekomen; misschien bedrogen geweest zijn of zich gebruikt gevoeld hebben... Nu, Jeremia zal wel niet van de gemakkelijkste geweest zijn. Nu zou men zeggen dat zijn communicatievaardigheden voor verbetering vatbaar waren. Want hij is vaak recht voor de raap, praatte niemand naar de mond en daar maak je geen vrienden mee. Integendeel, je jaagt ze tegen jou in het harnas. Maar goed, door dit alles spreken we nu nog van hem en is hij niet uit de geschiedenis verdwenen maar heeft hij een boodschap die nu nog gehoord wordt. Al wat hij heeft meegemaakt heeft hem tot profeet en diep gelovige gemaakt, een mens die beseft dat uiteindelijk God de drager, bron en anker in zijn leven is. Zijn mensen niet te vertrouwen, God wel, en Hij zal zijn vertrouwen nooit beschamen. En Jeremia gebruikt een heel mooi beeld waar de bijbelse mens voor gevoelig is, levend in kurkdroog land, beseffend hoe levengevend water is: het beeld van een boom aan een rivier met de wortels in het water, de levensstroom ... God. Wij kunnen zo'n groene boom zijn, dicht bij het water, zo wij leven vanuit een verbondenheid met God.

En als je dan wat door gaat denken ('doorbomen') over bomen dan zit daar nog zoveel meer in: bomen groeien als ze ruimte krijgen; ze kunnen hun takken ontvouwen en hun mogelijkheden ontwikkelen. Zij hebben wortels in de grond, nodig voor een stevig fundament. Zij hebben een schors, verschillend van soort tot soort. Zij hebben kringen in hun stam, weerspiegeling van hun levensgeschiedenis. Zij hebben kneuzingen, geleidelijk vergroeid in de boom. Bomen en planten verrassen door hun taaiheid. Een bos kan zelfs na een zware brand herleven. Het is niet omdat een boom zijn blaren verliest dat hij dood is...

Jeremia wijst ons op het belang van het goed geworteld zijn. Waar liggen jouw 'roots'; hoe zit het met jouw wortels? Deze week las ik een interview met twee kloosterlingen, zuster Mieke Kerckhof, overste van de zusters van de bermhertigheid Jesu en broeder Jos van den Aker, trappist in de abdij van Westvleteren naar aanleiding van het feit dat

op 20 jaar tijd in onze contreien het aantal kloosterlingen met 2/3 tot 5000 gedaald is. Zoals ze zelf zeggen tonen ze dat "een samenleven in harmonie (met medemensen) en met God geen utopie hoeft te zijn." Ook al zijn ze natuurlijk spijtig dat in onze samenleving bijna niemand meer voor deze levensstijl en engagement kiest. Je leest en voelt dat ze gelukkig zijn in hun keuze, in hun onvoorwaardelijk vertrouwen op God. Het is goed dat mensen dat ook eens zien en horen. Het maakt wat we lezen bij Jeremia concreet én het komt alvast positiever binnen dan de harde taal van onze profeet. In het Evangelie van vandaag is Jezus ook goed op dreef; een beetje in de lijn van Jeremia. Nu, laten we niet vergeten dat Jezus nogal wat weerwerk moest bieden tegen de farizeeën en Schriftgeleerden die geen gelegenheid onbenut lieten om voor Hem een valstrik te spannen, zij de 'goeden', de 'juisten', de 'echten' zoals ze beweerden en voorhielden.

In een mooie tegenstelling (zalig, gelukkig <> wee u, pas op) wijst hij hen terecht voor hun zelfvoldaanheid. Ze denken dat ze er al zijn. Ze hebben ook geen nood meer aan Gods barmhartigheid. Ooit komt gerechtigheid, zo maakt Jezus duidelijk en al wie nu tegenslag heeft, miserie en ongeluk, vertrouw maar op God, want Hij staat aan jullie kant.

Waar staan wij in dit verhaal? Wie het schoentje past trekke het aan. Zelfvoldaanheid is toch wel een valkuil en ja, rijkdom, we weten allemaal wat dit teweegbrengt. Misschien toch wel voeding voor een gewetensonderzoek, indachtig het mooie gedicht van Alice Nahon, "t is goed in eigen herte kijken nog even voor het slapengaan of ik geen enkel hert heb zeer gedaan." Is een goed recept tegen de zelfvoldaanheid, waar Jezus het vandaag op gemunt heeft. En, wie het vervolg van het gedicht kent, weet dat ze op zoek gaat naar het goede en mooie dat ze heeft kunnen doen... dat wat een 'zalig goed gevoel geeft' of geluk heeft gebracht aan anderen. Laten we dit alvast niet vergeten en meenemen, want uiteindelijk (we zijn morgen valentijn) is gelukkig zijn en gelukkig maken niet waar we allen naar hunkeren?

Miguel Dehondt

't is goed in 't eigen hert te kijken
Nog even voor het slapen gaan
Of ik van dageraad tot avond
Geen enkel hert heb zeer gedaan.

Of ik geen ogen heb doen schreien
Geen weemoed op een wezen lei
Of ik aan liefdeloze mensen
een woordeke van liefde zei.

En vind ik in het huis mijns herten
Dat ik één droefenis genas
Dat ik mijn armen heb gewonden
Rondom één hoofd, dat eenzaam was...

Dan voel ik, op mijn jonge lippen
Die goedheid lijk een avond-zoen...
't is goed in 't eigen hert te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.

Alice Nahon

Steeds minder kloosterlingen in Vlaanderen, zuster Mieke en broeder Jos getuigen: "Wij hebben zéker nog onze plek in deze wereld"

Broeder Jos van den Aker van de Sint-Sixtusabdij in Westvleteren en zuster Mieke Kerckhof, overste van de congregatie van de Zusters van de Bermhertigheid Jesu in Brugge. © Joke Couvreur/Tom Brinckman

Twintig jaar geleden telden onze kloosters net geen 14.000 bewoners, nu is hun aantal met bijna twee derde tot exact 5.000 gedaald. Kloosterlingen vormen anno 2022 een uitstervend ras, maar wie de stap ooit zette, deed dat met veel overgave. Wij legden ons oor te luister bij Mieke Kerckhof, al 33 jaar zuster, en Jos van den Aker, sinds vijf jaar broeder bij de Sint-Sixtusabdij van Westvleteren. "Het is bijzonder jammer dat we amper nog opvolging hebben, maar we maken nog altijd een verschil."

Ooit was er een tijd waarin zo goed als elke Vlaamse familie een *tante nonneke* of *nonkel pater* in de rangen telde. Dat was niet alleen de normaalste zaak ter wereld, er hing ook een zeker prestige aan vast.

Nu liggen de kaarten iets anders. De verschillende ordes in Vlaanderen tellen nog 3.780 kloosterzusters en 1.220 broeders en paters. Met exact 5.000 zijn ze dus nog, de mensen die kiezen voor een leven achter de kloostermuren. De gemiddelde leeftijd schommelt rond de tachtig jaar. De huidige populatie mag zich, jammer genoeg, als de laatste der Mohikanen omschrijven, al blijkt dat het engagement minstens even groot is als op de dag van de intrede.

Dat blijkt ook uit de getuigenis van Mieke Kerckhof, die op 13 maart haar zestigste verjaardag mag vieren. De Kortrijkse trad in 1989 in bij de congregatie van de Zusters van de Bermhertigheid Jesu en is vandaag algemeen overste in het moederklooster in Brugge, waar ze met haar vijftien medezusters samenleeft. "Eind jaren tachtig waren we nog met 27", blik ze terug. "En na mij heeft niemand nog tijdelijke of eeuwige geloften afgelegd. Natuurlijk vind ik dat jammer. Een manier van leven waar wij zó in geloven, krijgt geen *nakomelingen* meer. De jongere generatie laat deze optie volledig links liggen. Ik zeg altijd dat kloosterzusters doodgewone vrouwen zijn die een ongewone levenskeuze hebben gemaakt. Met het doel om zichzelf in Gods naam ten dienste te stellen van anderen."

We hebben honderden jaren lang bakens verzet. Dat schuif je niet zomaar aan de kant

Zelf was Mieke jarenlang aan de slag als pastoraal werkster en zat ze ook de vzw Gezondheidszorg Bermhertigheid Jesu voor, een organisatie die zeven psychiatrische instellingen en ziekenhuizen groepeerd en vandaag om en bij de 1.200 medewerkers telt. "Die is gegroeid vanuit onze congregatie en zal ook actief blijven wanneer mijn medezusters en ik hier al lang niet meer zullen zijn. Dat betekent veel voor me."

Puzzelstukje

Nederlander Jos van den Aker (54) trad in december 2016 in bij de Sint-Sixtusabdij in Westvleteren. In zijn vorig leven was de man verpleegkundige op de dienst intensieve zorgen van het algemeen ziekenhuis in Nijmegen, maar hij voelde dat er iets ontbrak in zijn leven. "Ik was eerder al een vijftal keer in Westvleteren op retraite gekomen en besloot om in de zomer van 2016 een maandje mee te draaien", zegt hij. "Toen wist ik het: mijn toekomst lag hier. Jos besloot zijn leven compleet om te gooien. "Ik had nochtans alles: een leuke job, een mooi huis, een vriendin... Maar het is hier, diep in de Westhoek, dat ik het ontbrekende puzzelstukje heb gevonden. Het mysterie dat wij God noemen... Het was een aartsmoeilijke beslissing, maar tegelijk de beste van mijn leven."

© Tom Brinckman

Toen broeder Jos in Westvleteren aankwam, bestond de orde uit achttien broeders. "Nu zijn we met twintig", klinkt het. "Een lichte stijging, maar eigenlijk blijft het aantal redelijk constant. Midden twintigste eeuw lag het gemiddelde op een dertigtal, nu blijven we stabiel rond de twintig."

Zekerheden achterlaten

De Sint-Sixtusabdij telt naast Jos vijftien Vlaamse broeders, één Duitser en één Braziliaan. De jongste broeder is 50, de oudste 95. "Broeder Juliaan werd liefst 65 jaar geleden geprofest. En net als hem wil ik de rest van mijn leven hier doorbrengen, al beseft ik – net als zuster Mieke – dat ik geen populaire keuze heb gemaakt. Het vraagt een groot engagement om al je zekerheden achter je te laten. Ik ben ook bewust naar Westvleteren getrokken, ver weg van al wat me bekend was. Maar spijt heb ik allerminst. Pas nu is mijn leven compleet. Die eerste keer toen ik een habijt mocht aantrekken, dat moment kan ik met geen woorden beschrijven. Ik was euforisch."

Het vraagt een zeer groot engagement om al je zekerheden achter je te laten

Ook Mieke Kerckhof blikt voldaan terug op haar kloosterleven. "Ik heb de kans gehad om mensen nabij te zijn, dat is voor mij de kern van het geloof. Maar mocht je me de kans geven om terug te keren naar 1989, dan zou ik waarschijnlijk een volledig andere keuze maken. Gewoon om te weten wat een ander leven me te bieden zou hebben. Als meisje droomde ik ervan om te trouwen en een gezin met vier kinderen uit te bouwen, misschien zou ik die optie kiezen. Was ik getrouwd geweest, dan zou ik nu op jouw vraag antwoorden: *ik zou graag zuster worden*. Maar ik heb totaal geen spijt van hoe mijn pad gelopen is, laat dat duidelijk zijn."

Uit de 'ratrace'

Ondanks het feit dat hun aantal steeds kleiner wordt, zijn zowel zuster Mieke als broeder Jos ervan overtuigd dat kloosterlingen ook in onze moderne en jachtige tijdsgeest nog steeds hun plek hebben. "Onze maatschappij is erg individualistisch", zegt Mieke. "Mensen zijn voor een groot deel op zichzelf gericht, wij tonen dat samenleven in harmonie en met God – meestal – geen utopie hoeft te zijn."

© Joke Couvreur

Broeder Jos knikt. "Het feit dat we er *zijn*, is vaak al voldoende. We bidden zeven keer per dag voor de wereld rondom ons en ons gastenhuis draait op volle toeren. In niet-coronatijden kunnen we tot twintig mensen ontvangen, nu ligt het plafond op elf. We merken dat mensen er nood aan hebben om wat gas terug te nemen en zich even van de *ratrace* los te koppelen. Net daarom ben ik ervan overtuigd dat kloosterordes altijd zullen blijven bestaan. Wij hebben zeker nog onze plek in deze wereld."

Bakens verzet

"In ons land dalen de cijfers, maar in andere werelddelen is het *booming*", pikt zuster Mieke in. "In Afrika en Azië blijven de roepingen maar komen, verdwijnen zullen we dus nooit doen. In onze contreien zullen we onvermijdelijk naar een ander model evolueren, want de nieuwe intredes kunnen we op één hand tellen. Congregaties zullen nog nauwer samenwerken of inkantelen. Ik voel persoonlijk iets – wat een toekomstige vorm van roeping kan zijn – voor het begijnhofconcept van weleer, waarbij je, elk in je eigen huisje, toch samenwoont. Hoe dan ook zal onze erfenis nooit uit te wissen zijn. Hoeveel ziekenhuizen, woonzorgcentra en andere instellingen zijn er niet vanuit een katholieke orde opgericht? Kloosterlingen hebben honderden jaren lang bakens verzet. Dat schuif je niet zomaar aan de kant. En dan heb ik het nog niet over de spirituele erfenis."

Iets wat ook broeder Jos beseft. "We sluiten ons dan wel misschien af van wat er zich in de rest van de wereld afspeelt, we weten maar al te goed wat er rondom ons gebeurt. En elke keer ik met mijn koersfiets een ritje langs de IJzer en doorheen de polders maak, zie ik weer hoe mooi die wereld is en waarom ik deze keuze gemaakt hebt. Om dicht bij God én de mensen te zijn."

Krant van Westvlaanderen - Philippe Verhaest

Wat een geluk,
wanneer je niets te verliezen hebt,
want dan hoor je thuis bij God.

Wat een geluk,
wanneer je niet oppervlakkig over alle ellende heen leeft,
want je zult worden getroost.

Wat een geluk,
wanneer je een mild mens bent,
want je zult het beloofde land bezitten.

Wat een geluk,
wanneer je verlangt dat alles terecht komt,
want je zult het overvloedig zien gebeuren.

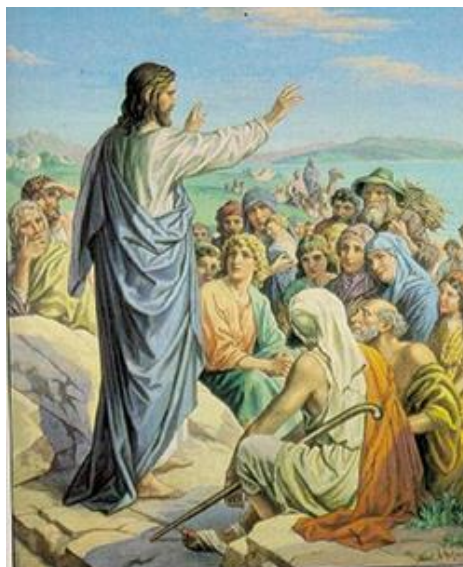
Wat een geluk,
wanneer je durft te vergeven,
want je zult genadig worden behandeld.

Wat een geluk,
wanneer je hart ongecompliceerd is,
want je zult God zien.

Wat een geluk,
wanneer je vrede sticht,
want God zal je zijn kind noemen.

Wat een geluk,
wanneer je lijdt om te bereiken
dat alles terecht komt,
want dan hoor je thuis bij God.

(Pius Drijvers)

Woorden van geloof

Ik geloof in God, mijn Schepper,
die man en vrouw gemaakt heeft naar zijn beeld;
die mij liefheeft als een vader
en voor mij zorgt als een moeder;
die mij troost en vergeeft
en die mij altijd de mogelijkheid geeft
opnieuw te beginnen.

Ik geloof in Jezus Christus,
die, door God gezonden, mens is geworden,
om ons nabij te zijn;
die, helend en genezend,
ons de liefde heeft voorgeleefd.

Ik geloof in de Heilige Geest,
die bezielt en vreugde brengt,
die de mensen hoop geeft,
die de bron is van mijn geloof.

Ik geloof dat de mensen elkaar nodig hebben
om samen God te dienen,
om de schepping voor iedereen leefbaar te maken
door samen te delen en in eenvoud te leven,
en zo te werken aan de komst van Gods Rijk. Amen.

Voorbeden

'Verheug jullie, armen, voor jullie is het koninkrijk God'.

We hopen dat we niet de gevangene worden van ons bezit.
We hopen dat wij erin slagen elkaar te helpen.
Laat ons bidden.

'Verheug jullie, die nu honger hebben, jullie zullen volop te eten hebben'.

Misschien hongeren we naar iemand
die naar ons wil luisteren, die ons begrijpt,
die ons vertrouwt en ons zijn vertrouwen wil geven.
We hopen dat iedereen zo iemand mag kennen of ontmoeten.
Laat ons bidden.

'Verheug jullie, die nu treuren, jullie zullen lachen'.

We zijn niet onverschillig, maar bedroefd
om de zovele mensen die geen levenskansen krijgen,
die slachtoffer zijn van gewetenloze medemensen en leiders.
We hopen dat iedereen zijn of haar steentje wil bijdragen
om zelfs het kleinste onrecht te verhelpen.
Laat ons bidden.

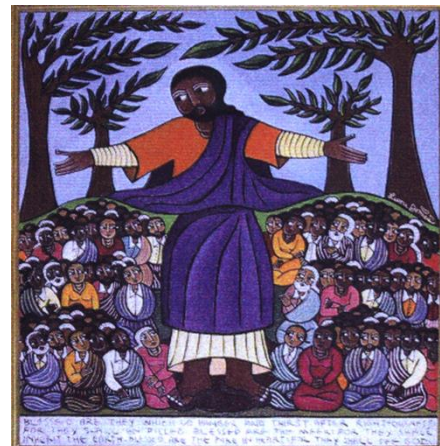
Lied: Deze wereld omgekeerd – Huub Oosterhuis

- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=DDLpDBJDEhI&t=83s>
- ➔ Syb van der Ploeg: <https://www.youtube.com/watch?v=Xqtj6m8FJ2M>

De wijze woorden en het groot vertoon,
de goede sier van goede werken,
de ijdelheden op hun pauwentroon,
de luchtkastelen van de sterken:
al wat hoog staat aangeschreven
zal Gods woord niet overleven;
hij wiens kracht in onze zwakheid woont
beschaamt de ogen van de sterken.

Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen wij die wenen
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft
dat dorst en honger zijn verdreven-
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn
die geen vader was zal vader zijn
mensen zullen and're mensen zijn
de bierkaai wordt een stad van vrede

Wie denken durft dat deze droom het houdt
een vlam die kwijnt maar niet zal doven
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen
die zal vechten in 't verborgen
die zal waken tot de morgen dauwt-
hij zal zijn ogen niet geloven

Gebed over de gaven

God, gevoed door uw Woord,
gaan we dadelijk aan tafel.
Prijs ons gelukkig en doe ons vrucht dragen in ons leven.
Maak ons samenhorig en mededeelzaam
met wie arm is, honger heeft,
bedroefd is, gehaat wordt
en buitengesloten wordt.
Laat deze tafelgemeenschap een aanzet zijn
van uw Rijk op aarde.
Dat vragen wij U door Jezus, onze Gids en Leidsman. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren
naar het leed van anderen,
die wonden genezen
door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die hongeren naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,
die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,
die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen
aan de levenswijze van Jezus.
Met hen getuigen en loven wij U, God: **Heilig ...**

Geen andere zekerheid is ons gegeven, Heer God,
dan op weg te zijn naar U.

Ons zoeken naar U
maakt ons tot een volk onderweg.

Mensen die verdwalen worden toegesproken
door Jezus, uw Zoon,
die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
En als wij ons nestelen in onze zelfgenoegzaamheid,
Heer, roep ons dan weer op.

INSTELLINGSVERHAAL

Als wij dan eten van dit Brood
en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren
totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer God,
stuur ons op weg in de geest van Jezus, uw Zoon:
dat wij nieuwe wegen van goedheid banen,
paden van gerechtigheid en onderlinge vrede;
dat wij het leven leefbaar maken
en het puin ruimen van ons egoïsme.

Doe onder ons profeten opstaan
die het vuur van uw goedheid brandend houden,
die uw licht laten stralen,
ook in donkere momenten van ons leven.
Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, Heer onze God,
die ons doet leven dankzij uw Geest,
hier en nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Onze Vader

In het vertrouwen dat God ook ons vaderlijk nabij wil zijn,
mogen wij tot Hem bidden met de woorden die Jezus ons heeft voorgezegd.

Onze Vader...

Verlos ons, Heer, van alle kwaad.
Geef ons tekenen van hoop
wanneer moedeloosheid ons bedreigt.
Laat ons mensen ontmoeten die door hun inzet ons laten zien
dat de kracht van uw nabijheid sterker is dan onze weerbarstigheid.
Dan zullen wij voor elkaar een stukje hemel op aarde kunnen zijn
en hoopvol kunnen uitzien naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

Vrede en alle goeds zijn je toegewenst,
vrede, diep in je hart,
vrede, die je de ogen opent
voor de schepping,
voor de kleine dingen,
voor al wie je mag ontmoeten langs je weg.
Moge de eenvoud, de verwondering, de verbondenheid en de vriendschap
ons vervullen met Gods vrede,
vandaag, morgen en altijd.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

En wensen wij elkaar die vrede van harte toe.

Lam Gods

Communie

Lied: Zalig zij die Jezus' Naam belijden (ZJ 560)

Refrein: Zalig zij die Jezus' naam belijden,
zalig zij die om zijn naam willen lijden,
die zuiver en blij zich gans aan zijn liefde wijden.

Zalig zij die arm zijn, want hun zal behoren de
rijkdom van de Heer. Zalig, zalig zij die treurig zijn:
"Ik zal ze troosten met mijn vreugde" zegt de Heer.

Zalig die zachtmoedig zijn, want hun wordt geschonken
de woning van de Heer. Zalig, zalig die rechtvaardig zijn:
"Hun recht ontvangen z'uit mijn handen" zegt de Heer.

Zalig die barmhartig zijn, want hen zal barmhartig
belonen God de Heer. Zalig, zalig zij die zuiver zijn:
"Hun zuiver hart zal mijn aanschouwen" zegt de Heer.

Zalig zij die vredig zijn, want zij zijn
de ware kind'ren van de Heer. Zalig, zalig zij die vervolgd zijn:
"Hun schenk Ik gans mijn eigen hemel" zegt de Heer.

Slotgebed:

God, onze Vader, uw woord heeft ons gewekt,
uw droom staat ons voor ogen
dankzij Jezus, uw Zoon.
Wij bidden U:
maak ons arm en ontvankelijk,
waarheidslievend en bescheiden,
en doe ons hongeren en dorsten naar uw Rijk van vrede en recht,
zoals Hij deed, die leeft bij U in eeuwigheid. Amen.

Dessertje:

Gelukkig dat er mensen zijn
die altijd weer Gods droom
ook nog zelf durven dromen.
Die weten dat deze wereld niet zo hoeft te zijn,
niet zo mag zijn zoals hij nu is.
Die geloven dat zij anders kan worden:
beter, gelukkiger voor allen ...
meer de wereld van God!

Gelukkig dat er mensen zijn
die dromen zoals God
en die Zijn wegen gaan,
de levensweg waar God hen zalig prijst,
waar Jezus ons is voorgegaan,
trouw en arm en zachtmoedig,
gelovend dat God zelf ons thuis brengt...
Gelukkig dat er zulke mensen zijn.

Graag gedeeld: Valentijn - anders

Valentijn zal voor Dirk heel anders zijn, nu hij zijn Annie na 55j. huwelijk moest uit handen geven. Met kerstmis zonden ze nog deze kaart, een beeld van een tijdje geleden toen ze samen op weg waren in de bergen. Een foto die alles zegt !
Op de uitvaart op 11 februari lazen we volgende tekst erbij:

Samen wandelen we door ons geliefd land
Samen hand in hand
Zien we dat er vaag in de verte iets hangt
Even kijk je opzij
Die blik in jouw ogen
Ik zie dat je verder uitkijkt
Al is het einde nabij
Hoor ik je zachtjes fluisteren
Laat jou een stukje alleen verder gaan
Aarzelend blijf ik achter
Het licht lijkt hier wat zachter

Langzaam draai jij je om
Wenkt me en zegt, kom
Maar ik blijf staan
Voelend, ik wil hier niet vandaan

Dan loop je naar mij terug
Als je me dan gedag kust
Fluister je, daar heerst een rust
Wat daar in de verte hangt
Maakt me nu niet meer bang
Laat mij nu maar gaan

Zo loop jij rustig van mij vandaan

Verwonderd
Heb ik bewonderd
Hoe het licht je omringde

Heureux – Jacques Brel

<https://www.youtube.com/watch?v=F6GX9yB-ySw>

Heureux qui chante pour l'enfant
Et qui sans jamais rien lui dire
Le guide au chemin triomphant
Heureux qui chante pour l'enfant
Heureux qui sanglote de joie
Pour s'être enfin donné d'amour
Ou pour un baiser que l'on boit
Heureux qui sanglote de joie

Heureux les amants séparés
Et qui ne savent pas encor'
Qu'ils vont demain se retrouver
Heureux les amants séparés
Heureux les amants épargnés
Et dont la force de vingt ans
Ne sert à rien qu'à bien s'aimer
Heureux les amants épargnés

Heureux les amants que nous sommes
Et qui demain loin l'un de l'autre
S'aimeront s'aimeront
Par-dessus les hommes

Gelukkig is wie voor het kind zingt
en die zonder hem ooit iets te zeggen
de weg wijst naar de heerlijkheid
Gelukkig is wie zingt voor het kind
Gelukkig is wie barst van vreugde
en zo in staat is om liefde te geven
of voor een zoen die men proeft
Gelukkig is wie barst van vreugde

Gelukkig zijn de geliefden die van elkaar
gescheiden zijn en die nog niet weten
dat ze elkaar vandaag zullen terugzien
Gelukkig de gescheiden geliefden
Gelukkig de gespaarde geliefden
waarvan de kracht van 20 jaren
nergens toe leidt dan lief hebben
Gelukkig de gespaarde geliefden

Gelukkig de geliefden die we zijn
En die morgen ver weg de een van de ander
elkaar liefhebben, elkaar liefhebben
onder de mensen